

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ СХС

РОК VI.

Нови Сад, петок 1. Марта 1929.

Ч. 8 (216)

Шлебода Папи — шлебода Церкви.

Ан сдно събитие по войни не порушало тельо духах у Европи, кельо то, же на 11 фебр. т. року, потписане у Риму согласие медии талиянским краљом и св. Оцом Папу. Шицки новини о тим писали, да никроно и яко припознавали, же то, найважниште събитие новей историји.

У чим ће състоји тот споразум медии талиянска влауда и Ватикапом?

У 9 столѣтију постали у Италији вељки буни, крајеци и војни. Понеже Италија теди не мала свога краља, народ замодел француского владара, да зроби порядок. Краљев намисник па мено Пилин Мали прашол и надвладаја бунтовниках, запровадзел мир, но жем не затримај за себе, але ју даровал римском Папи. Од теди Папа владај зос единим крајом Италији као самостойни владар. Вон употребел свог вплив на то да запровади мир у цели Европи а приход од дарованеј жеми на рошнене церкви и христијанските вири по шведе. Крем тај малей держави, з которую управљај Цапа у Италији були ище 27 краљевини и меньши књижества. Кед у 18 столѣтију настал безирски, процицерковни дух и давигла ше француска револуција, цар Наполеон зајакај цалу Италију па и церковну державу папи. Папу одвед по рабства, у којим и умар. У пресцилм столѣтију ишло ше за тим, да ше усдија шицки мали держави до једине краљевини. Войска на 20 септ. 1870. нападела на церковну державу, завладаја Рим, и нови талијански краљ ће настанеду Риму. Глава кат. Церкви пришаја до рабства. Як очкоџене Папи давали 2 милиони лири. Папа то ре сцеј пријај, але вдерел

зос преклятством одимању краљевом одимању церковнай держави. Непрятеле Церкви у шицких крајох шватали и радовали ше, бо думали, же аласц Папи уж при кончињи. Кајолици широм швата то горко осетили, особено у дасдних крајох, где владари були иништ вири како н-пр. у Немецкай, Русиј, Англиј (Ирскеј) и т. д.

Пришла и свитова война. Авторитет Папи незвичайно ше дзвигол. Моц церкви кат. јак единей помирительней сили медии народими виросла. Так и вопрос шлебоди римскога Папи мушел ше решци. И вон решени на тот способ, же Папа достава једну часц Рима до моря как самостойну державу зос потполну шлебоду.

Вист о шлебоди римскога Папи наполнела шерца шицких католикох шнега. Боле не роби о тим, чи тата нова держава Папи буда вељка чи мала, але о тим, же шлебода Папи значи побиду над шицкима невријетельскима силами Церкви. Дило је то провидија Божјој. У часу кед ше зос повериши истории уклонија троме силни царове: Вилем јак глава протестантизму, Николай II. јак глава православия и Султан јак глава мухамеданства, Богдагига Папу, да под барјаком, па котром написано: мир Христов у Царству Христовим, возвишијус любов и братство.

Важносц тога събития ми за тераз не можеме доказати оценїц, але једно јест близино, же ше зос тим фактом мушки од тераз разховац иажда держава. Сдеји се сцеш мушки припознац, јак гвари француски списатель. Бордо, же постој једна авјаза любови и власци медии народами, постој један фактор мира, котрого швет не може дац. Постој једно

духовно средине швета шицких националних крајносцох — а то јест Папа.

Шлебода Папи — шлебода јест Церкви!

У нашим отечеству

Його Велич. Краљ у Загребу. Но висток маји би ше тога року настанија краљевска фамелија у Загребу и препровадаји там дугши час. Не лом за Загреб би то било особено одликовано, але и за цали хрватски народ.

Мено нашега держава буде у будуще краљевина Југославија а ис С.Х.С. јак ћо до тераз було. На тим ше тераз роби, да ше пристоше нове предложеније Устава, у котрим би так була означена нација держава, бо нашу державу и так лем цали штет вола Југославија.

Закон за инвалидож преучује окремна комисија. Дограваша помоћ инвалидом, котри вадушни за роботу ше зменьша, але зато ше повекаша помоћ тим мајнером и широтом, котрих синове и оцове погинули на војни.

Ляд на Дунаву разбивају зос даслами и гранатами, бо Јого грубосц приходи до 60 см. У Немецкай и иништ сиверних державох спроведи на то окремни лади. Вељка опасносц грожи мостом, же би их ляд и вода не звалели. Власци зробили уж потребни кројач за кажди случај. Войска највећеј чува слупи мостох, же би не пришло по неизвесци. Пред мостами ше вељки фалати ляду разбивају даслами.

Глад у Далмацији. У дасдних крајох сиверной

Далмациј пре вељку жиму, котрой ше нико не наздавај, ватинуло кельо статку, а то остало людве мушели предац, же би себе набавији потребне поживље. Понеже тераз уж ист већи предац, народ у вељкеј нужди, особено ћасци страдају и умерају од жима и гладу.

Конопу гледајо при нас најбарјаки Немци. Прешлог року купели вони у највећији держави за 98 милиони динари конопи. Нашији конопи роби вељку конкуренцију Италији, вони народ вираби кудзелю на фијеши способ.

Штири слунка Прецијо тијаки видзели людве над Любляну у јединији кругу штири слунка. Праве слунко було у штреджу а гевти коло његоји повезани зос аругу.

Кријоторитеље векслох. У В. Бечкереку полиција винажа некију организацију, котра вије занјимала зос кријоторитељем векслох. З такими векслама сиреведали вони банки и даслали вексли суми неизвескох.

Нови вељки жупан у Бачкай. Јого Вел. Краљ потписај указа, котрим ше именује за вељког жупана у Бачкай п. Добрцица Маткович, котри бул до тераз вељким жупаном у Биголю. Дотеразни вељки жупан п. Вилдович именоваји за державног сопствника у Београду.

Русини! чи сце себе и својо челядје записали за членох Руског Народног просветног Друштва!

Виходца раза у тијаку.

Цена па цели рок 100 динари.

На 1/4 рока 50 динари.

За Америку 4 долари на рок.

Рукописи и други писма треба посыпаш на адресу:

„РУСКИ НОВИНИ“ НОВИ САД

Бојинићева улица број 2.

Претплату на РУСКЕ НАРОДНЕ

ПРОСВЕТИЋ ДРУЖТВО, РУСКИ

КРСТУР (Бачка).

Тим що сцу пойсц до Риму.

Як зме уж явели у наших Повітах пойдзе того року зас пашей держави яльке паломництво до Риму, пошонці тає ся. Оду Папю XI, як глави нашого християнства при його 50-рочним квізантії святинівства. Ще цяного листа ще ябераю велики паломництва, та треба, да и ми Руснаци не заостанемося на другими народами, треба да и од нас пойдзе красне число, тих що можуть пойсць, ще би достали у Риму велики юнічевски очиши, на праћах верховних апостолів Петра и Павла.

I. Програма нашого паломництва потрібно буде:

Дня 12. маї рушна ще паломництво зас Загребу до Фіуми. Точко ще на ава иде на кельо ще годин буде зас Загребу відходить, але док ще установи, та явимо.

До Ненецит приходзи ще 13. маї рано. Зас ставици иде ще зас іди на лінц ся, Марка, да ще пренатри славна церкви св. Марка. Дужево дајте и турия ся. Марка, ставици ще види пре-краще Ценсія.

Коли польадія иде ще зас Венецій, и за 1 годину дойде ще до Падови. Ту ще иде до церкви св. Агостиана надовинського, наскрізь ще препатри варош и после 5 годин одлони ще гу Риму.

До Риму ще приходзи 14. маї рано. Гу ще остана цалі 7 днів, ще би ще могло препатриц у глашані шинки знаменитості римські, ще би ще обавели юнілійські процесії, и же би ще поклонися св. Оду Папю XI, як глави цяного християнського-католіческого роду.

Дня 21. маї вірас, рано одходить ще зас Риму и приковано исти десь рано коло 5. години до Асизу. Ту ще шинки одленку на автобусах до церкви св. Франциска и коло паломництва ще зас гайбізаком до Лорету, да шинки якісна боретську хюкочку Матери Божої. Вечар коло 8 години иде ще зас гайбізаком коло моря до Римінія

и Равени, ще би ще трез Ферару други дні рано дні 22. V. пришло до Трсту. Зас Трнесту идає ще коло польадія гу Фіуми, дає ще придає коло 4. години. Коло 5. години идає гайбізак на Сушак, и станови при штадіоніті краля Петра, откак ще иде ще на Трст.

Віночко коло 11. години идає ще гайбізаком зас Сушаку зостаніци до Загребу, и у Загребу буде ще іди біт гайдівок рано дні 23. маї.

II. Цені за польадія польадія су польаді:

а) За ІІ. класу 2.000. динарік. У тей цені ураховане тут.

1) Железніца картя II. класи од Фіуми до Рима и назад од Рима преко Асизи и Лорета по Фіуми.

2) Першої класи став и візко по трез цалі 7 днів у Риме. Став по віданню зас 1, 2 або 3 класі.

3) У тей сумі ураховане польадія уланці и такси за означеніх тих зданих що є польадівки у програму. Щасле у Венеції: польадія од станиці до міського ся, Марка. У Риму автобуси да іншакомба и уланцікі да ватиканську бібліотеку, музей в куполу св. Петра. У Асизію автобус од жедеантіків станиці до церкви св. Франциска и назад. У Лорету исто так.

б) За III. класу цена 1.600. д.

У тей цені ураховане польадія того що и при II. класі: лем разлика у железніці всіх, сдаємо и ставу, дає предвидене биване зас 3-4 посещення, а можебуц и ще веци і то перечисло хлони або же жени. Медзитим и тут биване буде шорогне и чисте, а єдино добре и смачне.

в) Кажди треба, да лем кунка карту сам себе од сасей станиці до Фіуми а и кийде ще ма сам старац за сасено на драги од дому по Рим и од Риму на драки по дому.

III. Інші фасиліти інформації.

а) Шагунок на буде треба хажому віреме браш, але польадія

що ще у Загребу віда паспорт за шинках ведно.

б) Центральни одбор у Загребу замоделі (пол) картя на железніцах так, ще би ще зос туто карту, що себе купи, камди праця ще Фаузи по дому задармо.

в) Замоделі одбор и од Міністра Представителя за шинках чинописах, котри би сціли пойсц

до Риму осуство, и кед достане решена леви ще.

г) Моделя ще шинки тоти, що би сціли пойсц до Риму, ще би ще привезли польадій до 1. априла своїм парохіальним урядом, либо просто до «Центрального Одбору за ходочаще у Рим, Загреб, Каптол 29».

Широм світа

Три ладі згорели у індійським пристанищі Рангуна. Ладі мали прописці витрию до Європи. При тим настрадало веци особи.

Велька жахма була у цалій Європи що людес не памегаю. У Ческій приходила температура до 30 гради. Школа закарти а же лізници обуставили. Єлені и серни находили ще змарзнути по лісах. У Львову жахма доходзела до 40 гради. Шпісілі преполисти з людзіми. Найбажней церпя людзе на носу и ухох. Іс ридко, же дахто-принесол сплю що ушильки до доктора...

Обешмені ожилі. У мадярским валале Кисні обвалел ще єден чоловек. Його жена надішила и преревала паньозаш а веци одбегла до паналу ящиц, що ще єй чоловек обвалил. Медзитим чоловек ще поврацел із себе, становул и поїюл тік до паналу. Стретол ще зас свою жену и людзіми; котри го ишли патриц. Жена и людзе думали, що їо дух (зампір) и надалі зас шекерама на їого. Чоловек ще таць злекол, ще пайсц од страху умар.

котри идає през Саву. Силни древени слупи у самім побчатку даваю му' окрему спінку. Цали мост вообще осібені. Накадз зме прешли през Саву, націлі єме ще у новим месце у Бос. Градишкі.

Лем що зас зишли зас автобусу и пошли до вароціку, да го дакує на кратко роапатриме, чуеме параз якуш, плярму, аж ще віздух ламе. На турпі сдней джамії кричал муседзил, бо баж було польадіс. Могли зме од прылики зачуц: Да... гил... а... с... да... гул... При тим ще кланял до окона: Бара зме на то були любопитни да го добре ознатриме; але нам пінг од віше до оч залестовал. «О Боже, нігда сом то ще не чул и не видел — гуторел а дасчинську радосту мой приятель — уж лем прето будо зредно, присц до Бос. Градишкі».

Неодлого зме ще змешчели до хотела и полудньовали. По полудненку предложел приятель Д. В., же пашивиме поп-Саву у Старей Градишкі, та котрому зме мали и на полудненок пойсц, але понеже в гдовец, ментовали зас го браги. Цо ще тиче нашівенья, якош ще нам не дало рушні до цініту в якім, та че не требало до поп-Сави веци исц як дзейнец мипуті.

На конці зме коло 3 години, а було и веци, иак надумали, и пошли зме. Прешли зме мост, прешли по шінгой віраси и на конці прешли зме през з верху закриту капуру, котра кавиціону раздзельцовала на два крица и дошли зме до єдной старинской хожі на єдну кондегіяцію. Шинко у лой випатрало сильно запущене. Пошли зме по гарадікох на першу кондегіяцію и Д. моцко задуркал до пер-

ФЕЛЬТОН

Жімське путешествие.

Приятель Др. М. спомінал ми, що би мал пойсц зас колегом и приятелем Д. де Бос. Градишкі, на «светосавську» забаву. Но може на тей забави буду шпивац шинеане, па треба да вони як шпиваці панівня у тей нагоди своїх пайтавох. Я не бул у шпиваціким друштву и не мал сам особені причини, да ще интересукм за ствар.

Пред сам дзені св. Сави поволали и ми, да ще им придружим на тає погашенію. Други од шпиваціх слабо дахто ще сціл рушац у велькай жимі, котра теди панівала, па драгу. Шайт падал и було досц хладно. Понедали зме до автобуса, котри зінами мирно и швидко лецел по биліх іпітіу, як

птица по воздуху. Широка и дуга савска ровінна розцягла ще пред нашима очима, покрита як з билу плахту и це могли зме сій края донатриц. Не мож знац дає небо, а дзе жем. Да, шинко біле, и небо и жем. Були зме цалком задовольни зас жимским воженьем.

Драгу, дугоку дас дзвін кілометры, північно зме прешли и сцілли зме до Старей Градишкі, за право до ціміціх, дає чувало осудзеных на дугую гарешт. Казіопа випатра, як даяка стара твердиня. Оградзена в с. новим муром, котри ма красни випатрунок. Іншак випатрала смутис и жалоши в тим жимским дні, обколочена и закрита зас шінгой.

Скруцели, зме на ліво и оффрінко були зме на мосце,

лело уживац алкоголни напой, — Борба ће даљи водзи. Ѓедна и друга партија иза за собу вељке число присташох.

„Сухи“ тако даљко иду, је же жадају, да ће забранити вино и при Служби Божјој. Католици на то бара огорчени, бо видза, же то людас без јари и процив католичке цркви, котри таје дају можу гледац.

Вилијам Вартон пришол пред роками до Америке јак млади легинъ зос Ирског и отримовал ће од предавања новинах по улицама. Але вон мерконал па пешак и вељко робел, па ше домогом вељкога богатства. Тот човек недавно умар. Да укаже својо

подзековане Господу Богу за његово ласку, котра му помогла при роботи, и која га ће зробела честним, богатим човеком, вон у тестаменту охвабел на католички институти: семинари и на шпитале коло двоице милиони нацих динарох..

Наисце красни приклад. Тот човек близовно достал по својој имерци стога неку награду у небе за таки добри цила.

У Италији заказано је вожић на железници тим, котри шијаки и тим, котри непристойно облечени. А кого чују, же лај, тога ојтре кару по закону. Но чудило би и при нас тајо шијако запровадиши.

Зос наших валадож

Нове поглаварство у Рус. Крстуре.

Дня 23. фебруара тога року добили јме нове поглаварство и представништво нашег општине, котри на првом седници пришали и преважали управу општине. Мило нам, же нам остава за новтаруша и на даљи наш Руснак пан Јо-личин Сакач. За бирока поставили Михајла Рац Креници, за подбирова Михајла Олеар Ондса, за синкнота, Михајла Колошанија Пулькашов, Ђура Роман, Јако Сабадони Лисого, Митро Сегеди Бадарков, Томаш Харди Мишков, Јако Павлович Бијалош за општ. касира, Митро Плачак за пор. касира и Михајла Сабадони Лисого за широтнога отца.

А за одборниках поставени тоги: Дионилиј Будински, Михајло Рамач Иљков, Ђура Наплошко, Михајло Мудри парех, Ђура Хербург, Михајло Џакуня, муљар, Јанко Папгаргај, Михајло Налј-Митров, Михајло Шимко, Данило Рац Давинаркин, Василь Сабадош, Евген Худак, Штефан Нјгради тартон, Андрија Медени, Осиф Фа штайдер, Ђура Еделински Миколков, Јанко Јота Шайтош, Михајло Мудри-Мулранчик, Михајло Поглјака управитељ шкоља у пешаки, Дионисий Сабадош Гиков, Ђура Рац, Михајло Катрина, Михајло Будински, Димитриј Шимко, Андрија Сабо, Михајло Џуња, Ферко Дудаш

иших дазерох, која була пред нама. Потрафел. Озвал ће глас, ми вошли и нашли змеју хижки поц-Саву.

У претрпих вон рокох бул, високи, черстви, зос браду, котра уж почала шиваци. У хижки бул прилични нешор. На патосу лежали јаким розруцани патери.

„Ето, могли сце присц и ка полуџенок — гварел вон — а правог шора у мисист. Умарла ми жена и од таји прещац и шор. Не можеши ви себе зајузац, јак то, кед човек жеју страци.“

„А гу тому, Ви ће и не можеће другираз жениц — гварел пријатељ.“

„Гоч бим и могол не жејеси бим ће“ — гварел поп-Сава. — Нигда би ја већей не мал таку жену, јак сом јо мал. Цо тата анала навариц, цо тата була дружтвена, и јак анала госпох дочекац — краља би могла дочекац! И ињушака теди

бул шор у мис, јак тераз.“ И ише даљи поносоваје поп-Сава на свој долю. Нијастала бенеда ф казицији, о премесцијем управитељу С. Т.-у и новим управитељу Л. В.-у. Приповедал поп-Сава о С. Т.-у и ише седном управитељу, јак иле зиомогли у својој служби и гварел: „Јак им ис завидзим, јак до вообще не завидији људим, котри мајстри. Але је на њима баш видији, јак је човек не може никда засициј. З вијетоје пришли на мало и то им досц ис було. З малога пришли на вељко и з тим је не задоволели и дотија агаргали, док себи и не почудзели.“

„И већ бул С. Т. — гварел даљи — таји јак би требало. Казиција би требало да будзе за караџији, јак једно митарство. Требало би тих људима воспитовац морално и у христи-

данков, Владимира Бучко, Ферко Фа, Јосиф Рац тарговец, Григо Медеши, ципелар, Јанко Орос, Јоффрем Колесар, Петро Шимко Шовань, Ђура Михајло тарговец, Јавло Випај, Емил Сегеди, Ђура Михајло карчмар, Џимија Григориј Гиркайла и Јанко Виславски.

Војс чејштога засиданија поздравило новопостављено поглаварство и представници зас привитним телеграмом Јого Величеству Краљу и Председателю Влади.

Јого Величеству послали сlijedући телеграм:

„Његовом Величеству Александру I. Краљу Срба, Хрвате и Словенача. Београд. Ново именовано поглаварство и представништво општине Руски Крстур пригодом положаја заклетве верности Вашем Величеству, подастре овиме Вашем Величеству пајрадоснијим срцем дубоке осећа

је хомагијалне верности и оданости. Да Бог живи Ваше Величанство! Јулије Сакач, бележник, Никола Рац, кнез“.

А Председателю Влади послани тог телеграм:

„Господину Министру Председнику генералу Живковићу. Београд. Ново именовано поглаварство и представништво општине Руски Крстур са прве ванредне седнице одушевљено Вас поздравља изражујући најдубљу оданост, верност и лојалност кличући Вам да живи Влада Краљевине Срба, Хрвате и Словенача! Јулије Сакач, бележник, Никола Рац, кнез“.

Ново именованому поглаварству и представништву нашег ваданају јичиме, же би управљали на задовољство шицких наји у тај надаји вијчусме им Многая лјта!

Шветочни Отпочивок

Посланје југослов. катол. Владијкох.

Дня 20. децембра була у вичном народу Риме, вијајеши на свијечњака јесени славија вјајајући икона Јесе Хи. Тога року па 20. децембра пакверак вон ровно 60 роки свијечњака. У тим року слави вон Златни јувијел своји свијечническе службом.

Пакверак роки служби — ридике то ишице у живоје људима. Пакверак соки у Храме Господњим, ири Олтару Божјим волјки то благослов Божји и за самога св. Отца и за тих, зес котрима вон по волји Божјој управли.

И ишете же цели католички пакет притравља, тај да ће леп-

ше преслаги Злату Службу св. Оца, Пани Пия XI. И ми, потомки славних прајдох, котри ише мали вељку любов гу Христовом намиснику на тим извеше, верхњиному начальнику нашеј снатији Цркви, треба да укандеме споју извешњију любов и оданост гу св. Отцу изнодијијоја Златнога јувијела. З најважнијим пошупланем поклонијем ше тому, котрому Христос Спаситељ повед: „Ти Петро и на тим камену збудујом Цркву своју“ (Мат. 16, 18). Приблажме ше ту тому, котри дава известност инијети и котри ишири чешноти и свијатији по швету и ко-

јијском духу, да виду воника, јак људим, а вон ће зати барз мало старал.“

Спомнујиши и биоскоп, котри иле находити у кавицији. „Гей — гварел поп-Сава — а ће ту шицкога ик даса. Гварел је раз својому службови, котри тај карани и бара поштеши млади хлоп: а чом ти ишћи идеш до биоскопу? — Вон му одвитовал: „Оче, прото, јак и можем исц, кед там таки гальбљи, бесчески слики ест. — Мани је, гварел је Јому, бо кед дозна таке дајо Гавија твора, чежко тебе...“

„Раз — приповеда даљи поп-Сава — пактаме ишћи ми ја и моја покойна жена, тогму истому службови: А бреџо ти шедаш у гарешту? — Вон нам одвитовал: Забил сом човека. — А јак то було — пактаме ишћи ми даљи, — Так сом го лом поблажкал — одвитовал слу-

жка — зес колком нараа видам, вон лежи на жеми, јак мртва. Я је лем зачудија...“

Почало је уж америкац... Ми ишћи почали одберац. При вијходу гварел нам поп Сава, же хижка у котреј вон бива, була даја љударски дворчек (каштель) грофа Майлата. Хижка добраја була у папијих очах веќију вредносц. Шицко одиховало зес давну старију и ишешло па себе знаци јакешик историјескије свјетини.

По фришко иже були уж зави на мосце, „Але је вељки нешор у поп Сави. Вијдки је... так...“ гварел мјесији Примјатель Ј. М., котри често исковершувал думи, а так ише могло розумиц, цо сце повесц. „Зос востојка шветло — гварел је Јому — але је шор... не!“

(Следи буље)

три обновление швет у Христу. Приступиме гу нынку и в цалей нашеј души, ягод да и ділове наше, воззликніме полним гласом: „Отче, святы Отче! Ти наш отець, а мы твойо дзецы!“ Принесли же ту якому цалым своим спиртом, надінишме же яко юм так моцко, же бы нас нѣяка поуди, чѣка пременка, чѣкне наше сце на путье од пынога пѣтуха не разставися. „Господи, дзе за пойдземе? Ты маши слова витного житія“. (Іоан 6, 68.). Ты горы, котру Бог засадзіл наштред моря. Попатриме на св. Отца у Іого крипкоскі. Попатъмі на ныго, кед шашы слунко, и кед хвілы, але и теды кед вельхія глябы приходзя гу якому эс стратонечтанем пред Іого ногамі не разбиваю. Попатриме на ныго, кед в буря и антор, тэды го хіле лепіле увидзіць, які с непорушкіи и стаямкі. Марто же явілага, кейі не, а Іого ай рушаш не може.

Прето сцеме и ми, вашо
изадиковане, премили христичко,
да нам знагоди Истатнаго Юви-
леја са. Отца новеме јаскелю
слова о Папи Јованци, и о Папи
Пију XI. зекремей. Же би сце-
ли, варни души у Христу Исусу,
ваша любели и поштовали са. От-
ца и са. Церкву, би Папа и Цер-
ква то видио, иак крашин гугори
са. Франциско Саленай.

1. Пана.

Цо то Пана? Пана то на-
месник Иисуса Христоса; Пана в-
цец шацким посвятым и свя-
тым; Пана Учителем шацких
Християнок.

Пана намесении Ісуса Христа, наслідник св. апостола Петра, видима глава Церкви. При тей думі приходзи нам пред очі єдна лебеска і мила сліка. Й ми ягод да у живці сликк видамимо тоту нігда не забуту подію, о хоробрій притоведі св. скавеліст Йоан. (Йоан 21.).

По світим славним воскресенію явив ще Ісус Христос своїм ученикам на морю Тінерійським; Явив їх Ім так. Були з ними Симон Петро і Тома і Натааніел, синові Занедосеви и юнг дзи Ісусова ученики. Ісус Христос ішкнул медни ізіх на берегу. И глубоки и багати свої ноги руцял Христос на Симона Петра. И проговарел Ісус Христос гу Симону Петру так: „Симоне Янові, чи любиш ти мене баржесій як тиран ту?“ „Гей, Генсоді!“, одпомед Христові Петро. „Та знаш, все я тебе люблю!“ А Христос му говорел: „Поси лягти майди“. Но тим ван звигтал

Христос Петра: „Симоне Иоанн, чи любиш ти мене?” „Гей Господи”, одговорил му Петро. „Та знаш, аже Це люблюмъ”. И трети раз запитал Иисус Петра: „Симоне Иоанн, чи мене ти любиш?” Засмущел ще Петро, же то три раз пита „чи мене ти любиш?” и одновед Христосъ: „Господи, Ти знаеш шашко, Ти знам, аже Це любомъ!”. Теди му Христосъ говарил: „Поти овдна мъжъ”.

На тот способ придал Христос Петрови царе свой стадо: овцы и баранчата; первых в духовных пастырьках; поставил Петра за пастира над пастирами, за видиму главу Церкви.

А уж скорей, при едней другой кагоди, гуторет Спаситель ту истому апостолии. „Ты Патро и на тим камакъ збудуса Царкоръ свою и дзвери пекла ѿ не надвѣшашо. И тебе дам кличи царства небесного. И ѿ земли по земли, будзе звязане на небе; и ѿ развязки по земли, будзе развязане и на небѣ“. (Мат. 16, 18, и 19.). И ище и тоти слова гувера Христос Петрови: „Симоне, Симоне, я ти мэдлѧся за тебе, эже бы вира цюя не ослабен; а ти раз обрац ти и упягердзуй братою твою!“ (Лук. 22, 31, и 32.)

Наш Спаситель, зевідмінно ста-
ва Церкві, муніципа погоріац-
ло би павінни Учителем у Іого
Церкві не могли зашесті Іого
стада на криву драгу. И Христос
дал Петрові и Богонаслідником
дає нено-річнічесци, що би вже
благословено падіти Іого стадо
на пажини чистого Божого за-
кону. Гварел Исус Петру а зас-
ити и ініціюм Іого наслідником:
„Симоне, Симоне, я тиши видові
за тебе, же би взра твоя не ос-
лабла, а ти раз ише вібрація и ут-
вердзуй благох своїх!“

И прето будасме и ми, преминавши у Христу, гуторци за каждого Папу, из и на папиканчийского Папу Пия XI, так, як до року 1852, гуторели собраны пладикове у Риму Папи Пию IX.
„Ти нам учитель, даровай науки,
Ти прогодок единства, Га чловечеству неутасими свитилих,
зашащицни од Божјей Мудрости,
Ти темель и мур Цркви, котри
давери пекла је гда из наделадају.
Кед Ти гуторци, слухаме Петра,
Кед ти розказауши је год да роз-
казаус саж Христос!“

„Нули эже, по найважнейшему за
св. Отеца Папу вонице. А при на-
годи Златнай Служби терапевто-
го Папи Иоанн ХІ, гроба да чуймє
голем дацо за тоге пакисте вель-
кого папу.“

Хто чита, а не плаци Руски Новини.

Чижмар Џора Џорђев	не плацел за	1925.	1926.	и	1927.	р.
Јико Загорички Шид	а	"	"	1926.	1927.	и 1928.
Мих. Хромин Ст. Вербас	"	"	"	"	"	"
Андреј Будински, Р. К.	"	"	"	"	"	"
Леонард Кинчондер ховач Р. К.	"	"	"	"	"	"
Буџко Михаило Миклошевић	-	-	-	-	-	-

ТАРГОВИНА

Жито	Дин.	245—248 —	Овес.	"	240—245 —
Кукурица	"	260—265 —	Мука 0	Дин.	340—345 —
Ржан.	"	230—235 —	Мука 2	"	320—330 —
Ячмень	"	252—255 —	Мука 5	"	300—310 —
Пасуля	"	1000—1400 —	Мука 6	"	270—275 —

За правдиву справедливість! Юлій Павлик. Відповідь Бориса Нємцова

Владелец: Рус. Пар. Пром. Дружество Рус. Крестур (М. Мудрик).
Установка: Чугу. Кон. Доминго. Нагородицк.

ПРОМЕТ

Земледільчої Кооперації у Руським Керестуре
од 1 до 31 січня 1929. року.

ПРИХОД

	Лвн.	л.
Остало од месецата децември 1928. р.	7,197	85
За удело	40,030	—
За жито	53,435	—
Пожертвени	60,000	—
Уложено	20,760	—
Интереси уплачено	2,348	50
За пакети	122	50
За доллари	55	—
За членски книжички	170	—
	<hr/>	<hr/>
	184,119	85

POCOR

	Ден.
За житло	65.2 139 98
За икукурицу	23.897,50
Поклонено (штранс) членом	85.500 —
Врачан краткотрачни пожички	2.000 —
Инвестиционни транжи	813 —
За членски книжочки	2.745 —
Принадли	750 —
Попутарска	82,50
Огланци	13 —
За вексели	183 —
Касцеларски потреби	58 —
За "Руски Новини" и за халецаар	115 —
За кирило	150 —
За ограв	311,80
Плаща пословодънки	250 —
	182.176,78

у Рускии Крестуре 31. Януара 1929. р-

Іоан Шандор в.р. Осніф Рак в.р. Осніф Будлиски в.р.
засновник. Йоганн Макаї в.р. Василь Худак в.р.
докторський член чиновного обира.

Предложение неиз о промету ревизории подбор Пренатрех и
школьные присяжки.

Наші претплатні

Обновили предикату слідуюча т. ч.:

Джора Пропчи Р. К.	на 1928./29.	100	Лик.
Михаил Арий Пинькоревци	" "	150	"
Кирил Арва Дюрдьов 626	на 1927./28.	100	"
О. Сигисмунд Слонј, парох Каприка	на 1927. р.	100	"
Джора Дисуци Р. К. 278	на 1928./29	100	"
Янко Арва Дюрдьов	" "	150	"
Руска Читалня Цид	" "	100	"
Джора Бурчак Бачинци	на 1928.	100	"
Михаил Југас Петровци	" "	100	"
Давид Иланчак Стари Вербас	" "	100	"
Марин Сакат 303 Коцур	" "	50	"
Никола Рквар Стари Вербас	" "	75	"
Михаило Одеар Петровци	" "	100	"
Ферко Гарди Коцур 457	1929.	100	"
Мирон Горицук-Кухар Коцур 257	" "	100	"
Владимир Колбас Микэпеница	" "	100	"
Юлиан Салонски Коцур 62	" "	20	"
Янко Гафић Р. К. садаш	" "	100	"
Михаил Бегайла, столар Р. К.	" "	100	"
Шимко Дюра 363 Р. К.	" "	100	"
О. Димитрис Надъ, канцлер Крижевци	" "	100	"
Джоро Хромиаш, качмар Коцур	" "	100	"
Алекса Милетар 417 Коцур	" "	100	"
Михаило Хромиша Дюрдьов 665	" "	100	"
Михаило Шимко, млади Р. К. 569	" "	100	"
Новак Вудински Дюрдьов	" "	75	"
Кирил Гаша Дюра Дюрдьов 595	" "	50	"

Претпълчайще ще на „РУСКИ НОВИНИ“